

Người Chăm Muslim lên tiếng phản bác bài viết
của tác giả Nguyễn Phúc Bửu Tập nêu lên vấn đề:

“PHẢI CHĂNG KHỦNG BỐ ISLAM ĐÃ ĐẾN BIÊN THUY VIỆT NAM ?”

Trang mạng “Chăm Châu Đốc” xin chân thành cảm ơn bậc đàn anh khả kính Chăm Muslim Dohamide, mặc dầu sức khỏe yếu kém sau thời gian trị liệu ung thư, đã sẵn lòng giúp ngay bài viết sau đây soi sáng đánh tan dư luận hoang mang về tin hùa mù ác độc ác do tác giả Nguyễn Phúc Bửu Tập tung ra về “khủng bố Islam” nhằm vào cộng đồng Chăm Muslim Việt Nam.

Trong khoảng chừng hai tháng nay, cộng đồng người Chăm Muslim tức người Chăm theo đạo Islam định cư tại Hoa kỳ cũng như tại các nước khác, rất lấy làm hoang mang và lo lắng tìm cách hỏi thăm nhau sau khi được đọc hoặc nghe bàn luận về nội dung bài viết của tác giả Nguyễn Phúc Bửu Tập tựa đề **“Phải chăng phong trào khủng bố Islam đã đến biên thủy Việt Nam?”** được đăng trong mục “Diễn Đàn Chính Trị”, trang 70-72”, tập san “Văn hoá” số 135, tháng 3-4 năm 2009” (Nam California, Hoa kỳ). Họ hoang mang hỏi thăm nhau để kiểm chứng mức độ xác tín của tin “khủng bố Islam” do tác giả Nguyễn Phúc Bửu Tập nêu lên. Đồng thời, họ lo lắng vì liên quan đến sự an toàn trong cuộc sống an lành của bà con nội ngoại của họ vẫn còn sống ở bên quê nhà tại Việt Nam đang chuẩn bị đón mừng mùa Ramadan, mùa nhịn chay thiêng liêng vào ngày 22 tháng 8 năm 2009.

Là một người Chăm theo đạo Islam từ khi mới ra đời, sang định cư tại Hoa kỳ, có điều kiện nghiên cứu biên khảo, tham gia sinh hoạt cộng đồng Chăm Islam từ lâu nay, và theo yêu cầu của các bậc bề lão đa số không nói rành tiếng Việt, chúng tôi thấy có trách nhiệm và bổn phận giống lên một tiếng chuông, góp phần làm sáng tỏ vấn đề do ông Nguyễn Phúc Bửu Tập nêu lên, vốn mang rất nhiều khía cạnh sai lệch, nhiều tưởng tượng, không đúng sự thật, nếu không nói là rất nguy hại cho cộng đồng bé nhỏ người Chăm Muslim tại Việt Nam khoảng 60.000 người (giữa tổng dân số Việt nam hiện hữu khoảng 85 triệu), phân chia thành những thôn ấp nhỏ gọi là Jum’ah, trong bối cảnh chánh trị hiện nay.

1. Về một số thuật ngữ la lung

Thông thường trong cuộc trao đổi hàng ngày bằng tiếng Việt, phàm là người Muslim thì đều cảm thấy ít nhiều thiện cảm khi nghe người đối thoại mình nói đến tôn giáo mình mà dùng thuật ngữ **“Islam”**, vì thuật ngữ này vốn được ghi trong kinh Qur’An cổ kính của người Muslim và hãy còn rất xa lạ trong dân gian người Việt nói chung đại đa số theo Phật giáo, Thiên chúa giáo v.v. từ xưa nay đã quen gọi là **“Hồi giáo”** theo cách gọi du nhập từ Trung quốc. Do đó, từ **“Islam”** ghi trong tựa đề bài viết của ông Nguyễn Phúc Bửu Tập hấp dẫn ngay độc giả người Muslim. Nhưng liền sau đó, bà con cảm thấy ngỡ ngàng ngay tức khắc, khi đối mặt với một thuật ngữ mới là **“khủng bố Islam”** do tác giả gán ghép thành.

Về mặt ý nghĩa, hai thuật ngữ do tác giả gán ghép như vậy, hoàn toàn không ăn khớp nhau: “khủng bố” liên hệ đến đổ máu, đến chết chóc, trong khi Islam là tên gọi một tôn giáo tôn thờ Đấng Thượng Đế Duy Nhất là Allah Toàn Tri Toàn Năng, bao giờ cũng gọi lên căn ngữ “*salam*” trong tiếng Ả Rập có nghĩa là An bình.

Tuy nhiên, giới am tường có tìm hiểu cận kề và liên tục, đều nhận thấy rõ, sự gán ghép thuật ngữ như trên của ông Nguyễn Phúc Bửu Tập tuy mới lạ, thật ra chỉ biểu tỏ phong cách rập khuôn (*stereotype*) mù quáng, theo cách nhìn qua khung cửa sổ định kiến qua giới truyền thông phương Tây nhưt là sau biến cố 9/11 ở New York làm mất mạng oan uổng mấy ngàn người vô tội mà thôi. Thảm trạng này đã làm người Mỹ cùng các dân tộc trên thế giới đau lòng, căm hờn và lên án. Nhưng trong số những người đau lòng và căm hờn này, cần bình tâm và khách quan xác định, có cả người Muslim nữa, bởi lẽ, như trên đã ghi, **Islam vốn là một tôn giáo đặt trên cơ sở giáo lý an bình chứ không phải chủ trương giết người** và các hành vi “khủng bố” thực sự là do các nhóm thiểu số người Muslim quá khích cực đoan phải đương đầu với những những vấn đề chánh trị riêng biệt của từng nước một của họ. Rất tiếc, nguyên lý này theo thời gian, đã bị che mờ đi trước hết, do cách loan tin của giới truyền thông phần lớn nặng về mục tiêu thu hút tính hiếu kỳ của quần chúng; hễ có gì liên hệ đến “khủng bố” thì giới truyền thông gán ghép ngay nhãn hiệu chung là “quân Hồi giáo”, trong khi đó, sự kiện không chút liên hệ với người dân bình thường theo đạo Islam ở từng quốc gia khác biệt.

Bên cạnh đó, các nhóm áp lực gốc Do Thái vốn nắm giữ một thế lực quan trọng trong chánh trường Mỹ, đã nhân cơ hội đổ thêm dầu vào lửa qua hệ thống vận động hậu trường (*lobby*) thực sự là do vị thế đối nghịch truyền kiếp của nước Do Thái trong địa bàn Trung Đông, cụ thể là Palestine, mà đa số là người dân gốc Ả Rập. Từ đó, hành động “khủng bố” của thiểu số người Ả Rập Muslim lần hồi được công luận phương Tây, trong phương cách diễn dịch các sự kiện, gộp luôn chung vào thuật ngữ “Islam”, *vô tình trợ giúp bọn “Hồi giáo cực đoan” chính thức hoá chính nghĩa đấu tranh của họ, xách động lan ra trên bình diện toàn cầu, gây thành kiến sai lạc và rất nguy hại về tôn giáo Islam nói chung, mà đại đa số tín đồ bản chất rất “an bình” trên con đường hành đạo, nên rất đau lòng vì các hành vi và tai tiếng khủng bố trong công luận phương Tây.*

Mặt khác, ở bên kia trời Trung Đông, thiểu số người Ả Rập Muslim cực đoan và hiếu chiến, điển hình là trường hợp Osama bin Laden, từ những tranh chấp cực bộ chống Do Thái và phương Tây nói chung tại đất nước mình là Ả Rập Sau Đì và Palestine, đã xây dựng chính nghĩa đấu tranh của mình trên tinh thần Islam, và cụ thể hơn, đã lợi dụng tình hình chánh trị ở Pakistan và Afghanistan để tổ chức thực hiện hành động khủng bố tại vài nước trên thế giới.

Trước thảm trạng kể trên, các tổ chức Islam chân chính trên thế giới nhưt là Tổ chức Islam Bắc Mỹ đã bao nhiêu lần lên tiếng, xác định Islam là tôn giáo bản chất an bình. Trong tình hình đó, và để nối kết tình giao hảo thân thiện, cự

Tổng Thống Hoa kỳ George W. Bush mỗi năm hồi còn tại chức, đều có mời đại diện các tổ chức Islam Hoa kỳ vào Toà Bạch ốc cùng dùng bữa ăn xả chay tượng trưng vào mùa nhịn chay Ramađan truyền thống của người Muslim trên thế giới.

Đến phiên tân Tổng Thống Hoa kỳ Barack Obama, nhận thức rõ đầu mỗi vấn đề trên toàn cảnh huồng, trong chuyến du hành sang Trung Đông vừa qua, cũng đã sáng suốt chánh thức tuyên bố **“Hoa kỳ không phải là kẻ thù của Islam.”**

2. Giáo lý Islam và vấn nạn “khủng bố”

Người viết không có dụng tâm thực hiện một buổi thuyết giảng về Islam ở đây, vì chúng tôi không có tư cách làm việc đó. Tuy nhiên xét tầm mức quan trọng của vấn đề, chúng tôi thấy có trách nhiệm phải đóng góp soi sáng tận cùng. Phương cách tốt nhất là trực tiếp tham khảo giáo lý Islam.

Từ các nguồn tài liệu biên khảo của các nhà nghiên cứu Islam học người Muslim được đào tạo trường lớp Đại học Âu Mỹ, chúng tôi xin trích dịch một đoạn sau đây từ tập sách của học giả I. A.Ibrahim¹ hiện cư ngụ tại thủ đô Riyadh, nước Ả Rập Sau Di :

Islam nói gì về chủ nghĩa khủng bố?

Islam là một tôn giáo của Đức bao dung, không cho phép chủ nghĩa khủng bố. Trong Qur’An, Allah Phán:

Thượng đế không ngăn cấm người tử ra tử tế và đối xử công bằng với những người không phải đấu tranh với người về tôn giáo và không tống xuất người ra khỏi nhà ở của người. Thượng đế chỉ yêu thương những người công bằng.

(Qur’An 60:8).

Nabi Muhammad (Saw) thường cấm các chiến sĩ giết hại phụ nữ và trẻ em (*Sahih Muslim #1744 và Sahih Bukhari #3015*) và Nabi muốn khuyên nhủ họ **đừng phản bội, đừng quá lạm, đừng giết chóc trẻ sơ sinh** (*Sahih Muslim #1731, và Al-Tirmizi #1408*).

Và Nabi cũng nói: **Bất cứ ai giết hại một người có hiệp ước với những người theo Islam thì sẽ không được hưởng hương thơm của Thiên đàng mặc dù hương thơm của Thiên đàng được tìm thấy trong**

¹ I.A. Ibrahim, *A Brief Illustrated Guide to Understand Islam*
Houston: Darussalam, 1997, trang 59-61

khoảng thời gian bốn mươi năm. (*Sahih al-Bukhari* #3166; và *Ibn Majah* #2686)

Nabi Muhammad (saw) cũng ngăn cấm sự trừng phạt bằng lửa. (*Abu Dawud* #2675)

Nabi đã từng liệt kê hành động giết người là trọng tội thứ hai (*Sahih Al-Bukhari* #6871, và *Sahih Muslim* #88) và Nabi đã cảnh báo điều đó vào Ngày Phán xử. **“Những trường hợp đầu tiên được xét xử giữa công chúng vào Ngày Phán xử sẽ là những người gây đổ máu”** (hàm chứa ý nghĩa “giết hại và gây thương tích”, *Sahih Muslim* #1678; *Sahih Al-Bukhari* #6533)

Các tín đồ Islam còn được khuyến khích đối xử tốt với thú vật và cấm gây đau đớn cho chúng. Một lần nữa, Nabi Muhammad (Saw) nói: **“Một người đàn bà đã bị trừng phạt do bởi ả ta đã bắt nhốt một con mèo cho đến chết. Vì thế, ả ta phải bị đọa dưới địa ngục. Trong khi giam cầm nó, ả không cho con mèo ăn hoặc uống, cũng không thả cho nó đi ăn côn trùng trên trái đất.”** (*Sahih Muslim* # 2422 và *Sahih Al-Bukhari* #2365)

Nabi cũng nói rằng một người đàn ông cho một con chó đang khát uống một ngụm nước, Allah đã tha thứ tội lỗi của y nhờ hành động này, Nabi đã được hỏi: “Thưa *Rasulullah*, chúng tôi có được thưởng thưởng về sự tử tế đối với thú vật hay không?”. Nabi nói: **“Có một phần thưởng về sự tử tế đối với mọi động vật hoặc con người”** (*Sahih Muslim* #2244 và *Sahih Al-Bukhari* #2466).

Thêm nữa, khi làm thịt một con thú để nấu thức ăn, các tín đồ Islam được bảo phải làm theo phương cách gây ít rung sợ và đau đớn nhất.. Nabi Muhammad (Saw) nói: **“Khi người làm thịt một con vật, hãy làm theo cách tốt nhất. Phải mài bén con dao để giảm thiểu đau đớn cho con vật”**. (*Sahih Muslim* #1955 và *Al-Tirmizi* #1409)

Dưới ánh sáng của những bài thuyết giảng Islam này hoặc các văn bản có liên quan khác, hành vi kích động khủng bố trong tâm tư những người dân thường không phòng bị, sự phá hủy toàn bộ các tòa nhà và tài sản, sự ném bom và gây thương tật cho đàn ông, đàn bà và trẻ em vô tội, theo Islam và tín đồ Islam, tất cả đều là những hành vi **bị ngăn cấm và đáng ghét**. Người Islam theo một tôn giáo của an bình, của bao dung, của tha thứ, và đại đa số người Muslim chân chính nói chung không có chút gì liên can đến các biến cố bạo động, mà một số người đã cố gán ghép với người Muslim một cách chung chung. **Nếu một cá nhân người Muslim thực hiện hành động khủng bố thì người ấy phạm tội vi phạm giáo luật Islam.**

3. Những sự diễn dịch sai lệch về Islam

3.1. Từ sự gán ghép thuật ngữ “khủng bố Islam”, trong quá trình triển khai đề tài, ông Nguyễn Phúc Bửu Tập đã tiến thêm bước nữa với sáng kiến chế tác thêm một thuật ngữ tân kỳ khác nữa là “**đạo Hồi Islam**”(!) làm tên gọi tôn giáo Islam. Phải thành thật công nhận rằng đây là một sáng kiến mang tính lố bịch độc ác không thể có, nếu là một tác giả chân chính, biết tôn kính một tôn giáo khác vốn không phải là tôn giáo của bản thân mình.

3.2. Ông Nguyễn Phúc Bửu Tập đã muốn giúp cho “người đọc bận rộn không có thời giờ tra cứu”, - xin cảm ơn !- để “nhắc lại trong vài câu” nhưng đã nhắc tằm bậy:

- “Đạo Hồi do Mohammed, đấng giáo chủ, sáng lập vào đầu thế kỷ thứ bảy, phía tây Ai cập”. Sự thực, đạo Islam không phải do Đức Muhammad “sáng lập”, bởi lẽ theo đức tin trong sáng của người Muslim, Islam có ý nghĩa là “thần phục và tôn thờ Allah, Đấng Thượng Đế Duy Nhất của toàn vũ trụ và loài người”, đã hiện có từ thời Nabi AĐam, thủy tổ của loài người, bắt đầu mối tương giao giữa loài người và Đấng Tạo Hoá được xác lập. Còn **Thiên sứ Muhammad là vị Thiên sứ cuối cùng** đã xuất hiện với Thông Điệp toàn hảo của Allah là Thiên kinh Qur’An.
- Ông Nguyễn Phúc Bửu Tập đã gọi Đức Muhammad là “**nhà tiên tri**”. Đây là một cách gọi hoàn toàn sai lệch, dịch từ từ ngữ Anh Mỹ “*Prophet*” hoặc từ ngữ Pháp “*Prophete*” vốn không trung thực đối với chức năng chánh thức của Thiên sứ Muhammad. Trong giáo lý Islam, Đức Muhammad là **Rasulullah**, là một Đấng được Thượng Đế Allah chọn cử thi hành sứ mạng truyền chuyển cho nhân loại nội dung Thiên kinh Qur’An, cần được hiểu theo Islam, chính là Lời Phán Truyền trực tiếp của Thượng Đế Allah đã được Thiên Thần Jibrael truyền chuyển lại.

4 Các giáo phái Islam

Qua trình bày, tác giả Nguyễn Phúc Bửu Tập, với lối hành văn tuy mang tính khẳng định, nhưng thực sự, mức độ hiểu biết tỏ ra rất mơ hồ. Quả thật, trong lịch sử, sau khi Thiên sứ Muhammad qua đời, Đại Cộng đồng Islam (*Ummah*) đã bị phân hoá thành hai giáo phái chánh yếu là **Sunnah và Shi’ah**, nhưng căn bản giáo lý vẫn được đặt trên cơ sở Thiên Kinh Qur’An bất di bất dịch.

- Giáo phái *Shi’ah* theo hệ lãnh đạo dòng tộc, dựa vào ái nữ Thiên sứ, được triển khai lan rộng trong vùng Iraq, Iran hiện nay.
- Giáo phái *Sunnah* đã được tế phân thành bốn Trường phái (*madhahab*) chính dưới quyền 4 vị gọi là **Imam**, triển khai ở 4 vùng địa lý khác biệt: 1) Trường phái Imam Shafi’y, vùng Ai Cập; 2) Trường phái Imam Maliky, vùng Bắc Phi; 3) trường phái Imam Hanbaly, vùng Ả Rập nay thuộc vương quốc Sau Đì; 4) Trường phái Imam Hanafy, vùng Ấn Độ-Pakistan.

Trên đường phát triển, các cộng đồng Muslim vùng Đông Nam Á bao gồm Việt Nam, Malaysia, Campuchia, Thái Lan, Indonesia...ngày nay, đại đa số người Muslim theo Trường phái Imam Shafi'y. Còn các chi phái bảo căn (fundamentalism) mà ông Nguyễn Phúc Bửu Tập dịch là phái "toàn thống Islam tân tiến" theo góc nhìn của phương Tây, cũng như *al-Qaeda*, là những phong trào chánh trị, chỉ xuất hiện sau này, không chánh thức tạo thành các giáo phái căn bản của tôn giáo Islam.

Như vậy, *Imam* từ nguyên khởi là một chức sắc đứng đầu các Trường phái (*madhahab*). Xuống đến cấp địa phương tổ chức thành các cộng đồng tương đương với cấp "họ đạo" bên công giáo) thì các lễ nguyện tập thể được một vị cũng gọi là *Imam* đứng chủ lễ, còn vị đứng trên bục thuyết giảng trong lễ nguyện ngày thứ sáu hay một vài lễ nguyện tập thể, chẳng hạn như *Eid* hàng năm,...thì là *Khotip*. Chúng tôi không tìm đâu ra một chức sắc nào gọi là "*Inman*" như ông Nguyễn Phúc Bửu Tập ghi nhận, nói là "thầy chủ tế" hết cả. Islam, trên nguyên tắc, không có thầy tu hay giáo sĩ chuyên nghiệp và trong lễ nguyện, không có nghiệp vụ "chủ tế". Trong cộng đồng Chăm Islam tại Việt Nam, Islam không có tổ chức Giáo Hội chung cho cả nước và cho cả thế giới. Do đó, các chức vụ kể trên được chọn cử theo truyền thống địa phương, người các địa phương khác khó mà lọt vào được thì làm sao mà các "*Inman*" của ông Nguyễn Phúc Bửu Tập, từ nước ngoài.xâm nhập dễ dàng được?!

Ông Nguyễn phúc bửu Tập cũng nhắc đến các nhóm *Tabligh*, vốn xuất phát từ Ấn Độ, thực sự chỉ là những nhóm truyền giáo đơn lẻ được hình thành theo tinh thần thiện nguyện, đi tiếp xúc các địa phương, không phải là những chi phái Islam như ông Nguyễn Phúc Bửu Tập tưởng tượng và phóng đại gán cho vai trò gây rối xã hội.

5. Về các "*madrasah*"

Ông Nguyễn Phúc Bửu Tập ghi là "*madrassa*" thực sự, vốn là một gian nhà, theo truyền thống, luôn luôn được xây bên cạnh ngôi giáo đường gọi là "*masjid*". Các lễ nguyện được cử hành trong *masjid*, còn gian *madrasah* thì được dùng làm lớp học dạy trẻ em trong cộng đồng học đọc Thiên kinh Qur'An bằng chữ Ả Rập cùng các kinh sách Islam khác. Việc phát triển hoạt động các *madrasah* này thành những trung tâm tuyên truyền về chủ trương chánh trị cực đoan như ông Nguyễn Phúc Bửu Tập ghi nhận từ thời điểm nhóm *Taliban* (có nghĩa là các học sinh sinh viên) xuất hiện và ngày càng lớn mạnh, chủ trương cực đoan, chống phương Tây, thì đó là điểm đặc thù của tình hình chánh trị ở Pakistan và Afghanistan. Trong giai đoạn chống sự chiếm đóng của Liên Xô Cộng sản, các nhóm *Taliban* này đã một thời được Hoa kỳ yểm trợ.

Các *madrasah* của các cộng đồng Chăm Muslim ở Việt nam ngày nay vẫn tiếp tục hành đạo và sinh hoạt văn hóa xã hội theo truyền thống lâu đời của cha ông, không dính líu gì đến chánh trị hết cả.

Điều tai hại trong lập luận của ông Nguyễn Phúc Bửu Tập nêu lên trong bài viết về mối hiểm họa “khủng bố Islam” đã không dựa vào cuộc tìm hiểu thực tế nào hết, nên hoàn toàn vô căn cứ và có ác ý rõ rệt. Ông đã tỏ ra không có chút hiểu biết trung thực nào cả về cộng đồng người Chăm Islam tại Việt Nam, nhưng trong bài viết, đã ngang nhiên tỏ ra ta đây hiểu biết chuyên sâu bằng cách tung hỏa mù bịa đặt ra “đại phong trào khủng bố Islam” trong tưởng tượng, nhập nhằng gán ghép các khoản viện trợ của các nước Islam như A Rập Sau Đì, Kuwait, Qatar, v.v... chung vào nước láng giềng Campuchia mà không nói gì đến bối cảnh chánh trị đặc thù ở Campuchia hoàn toàn khác hẳn Việt Nam.

Tại Campuchia, dân số người Chăm Muslim lên đến 450.000 người sau khi bị nhóm Khmer đỏ giết hại, nên cơ cấu tổ chức nhà nước về sau có dành cho cộng đồng Chăm Muslim những chức vụ chánh trị như Thượng nghị sĩ, Dân biểu, có thể lực trong sinh hoạt chánh trị quốc gia. Trong thành phần Chánh phủ Hun Sen hiện nay, có chức vụ Bộ trưởng chuyên trách Islam phối hợp với vị *Mufti* đứng đầu cộng đồng Chăm.

Tại Việt Nam, dân số dân tộc Chăm nói chung được ước khoảng 143.000, trong số chỉ có khoảng 60.000 người Chăm theo Islam chánh thống, đa số sống ở vùng Tây Nam đồng bằng sông Cửu Long chứ không phải ở miền Trung Việt Nam. Với dân số 60.000 người thì làm gì có đến 150.000 người Chăm Muslim Việt ty nạn bên Campuchia đây?

Về mặt quản trị trong giao dịch với chánh quyền, cộng đồng Chăm Muslim tại Việt Nam có tổ chức “Ban Đại diện Hồi giáo Thành Phố HCM” (Saigon), “Ban Đại Diện Hồi giáo tỉnh An Giang”, “Ban Đại Diện Hồi Giáo tỉnh Tây Ninh”, nằm trong hệ thống Ban Tôn Giáo của Đảng và nhà nước CS. Tại tỉnh Ninh Thuận, có 4 giáo đường Islam, Văn Lâm, Nho Lâm, An Nhơn, Phước Nhơn sinh hoạt độc lập, chưa có tổ chức Ban Đại Diện cấp Tỉnh.

Trong cấu trúc quản trị này, mọi tiếp xúc cũng như các dự án trợ giúp của các nguồn tài chánh Islam nước ngoài từ A Rập Sau Đì, đến Kuwait, Qatar, dù là tư nhân thiện nguyện hay chánh phủ, v.v...đều phải an toàn thông qua hệ thống chánh thức kể trên. Do đó, ông Nguyễn phúc Bửu Tập cần an tâm và dứt khoát dẹp dùm nghi vấn “đại khủng bố Islam” do ý hướng hoang tưởng của ông. Ngoại trừ ông có dụng tâm riêng, theo bè nhóm chánh trị thù địch không trong sáng nào đó không muốn cộng đồng Chăm Muslim chân chính Việt Nam phát triển và tồn tại.

Sự thách đố mà ông đã nêu lên “liệu đỉnh cao trí tuệ” con cháu “Bác” có đủ khôn khéo giải quyết vấn đề tránh một cuộc phiêu lưu người Chăm Việt

Nam tham gia phong trào Đại khủng bố Islam *Terrorism* hay không?” thực sự chỉ có tác dụng thách thức thiện căn, vô trách nhiệm, có thể được vận dụng thành bàn đạp gây khổ cho bà con ruột thịt Chăm Muslim chúng tôi, bản chất mộc mạc đang sống an lành ở các thôn ấp bên quê nhà, trong bối cảnh chính trị hiện nay.

Sau cùng, ông có tự xét khiếm khuyết trong việc đã không tham khảo thông tin với Ông Po Dharma và tập đoàn *Champaka* của ông đặt cơ sở tại Pháp, đang vận động phát triển cơ sở xích động dân tâm bằng cách khơi động hận thù giữa người Chăm và Việt trong lịch sử. Chúng tôi xin xác định, thật là một sai lầm vĩ đại nếu ông bám lấy Ông Dharma và tập đoàn *Champaka*, trong tìm hiểu về Chăm Muslim tại Việt Nam, bởi lẽ Islam chỉ tôn thờ một Đấng Tạo hoá mà người Chăm gọi là Pô; người Chăm Muslim chúng tôi không tôn thờ một Pô do con người thần linh hoá tại các đền tháp. Qua phong cách và chủ trương chánh trị hoạt đầu được che dấu dưới bình phong văn hoá dân tộc Champa, ***Ông Dharma không phải là một kẻ đồng hành với người Chăm Muslim chính thống chúng tôi trên bước đường phấn đấu ngỗ hầu được sống cộng sinh trong xã hội Việt Nam hay tại hải ngoại với cộng đồng Việt.***

Do Hamide

Orange, Nam California, Hoa kỳ
6/8/2009

Summary

The Cham Chau Doc Website wishes to extend the thankfulness to Brother Dohamide, the respected and knowledgeable Cham Muslim elder who, despite the still poor conditions of his health following the cancer treatment, has contributed this article to categorically refute the false and ill-intentioned label of “Islam terrorism threat” as carelessly directed to the Cham Muslim communities in Viet Nam, by Nguyen Phuc Buu Tap in the Van Hoa Magazine in South California, U.S.A. without referring to any accurate proof or reliable data.

Brother Dohamide has seized this opportunity to point out the ignorance of the writer on the issue by the bad initiative of fabrication of a number of strange and unacceptable used terms such as “terrorism Islam”, “Hồi Islam”, “Inman”, etc...

